

Хитов и Ф. Тотю с ятагани, ками и револвери, доставил им е румънски и сръбски паспорти и им е дал по 200 минца.⁴⁶ В резултат на извършената подготовка всеки четник бил снабден с пушка, револвер и сабя, някои са имали и ками. На всеки били дадени по 200 фишека, поставени в тенекиени кутии, както и барут в специален рог. За дрехи и провизии четниците имали по една торба, която се носела на гръб, а се закопчавала отпред на гърдите.⁴⁷

Преди тръгването на четата П. Хитов и Н. Балкански определили крайбрежието срещу Тутракан за преминаване на Дунава. Балкански предварително преминал в Тутракан, за да намери каикчии, които да прехвърлят четниците. С цената на много усилия и риск за живота той успял да услови рибари каикчии срещу 6 турски лири да пренесат опасния товар. В друг източник се казва, че срещу 20 минца Н. Балкански осигурил превоза на четниците на българския бряг на Дунава.⁴⁸

След като Хитов се прехвърлил с четата си в България, Н. Балкански останал в Букурещ да държи връзка с четите и да ги подпомага, доколкото е възможно.⁴⁹ Действително той е продължил да бъде живата връзка с въстаниците в Балкана. Когато в Стара планина към Хитовата чета се присъединяват момчета от други чети, един от тях, Ив. Цанков, е върнат в Букурещ да отнесе "шифровани писма" до Н. Балкански.⁵⁰ Така с пълно основание можем да посочим големите заслуги на този родолюбец за цялостната подготовка на Хитовата чета през 1867 г. Освен дадени средства за купуване на оръжие и други бойни потреби, той е хранил момчетата в своята мошия до заминаването им, както и след завръщането им в Румъния през есента на с.г.

Наблюденията върху проблема за материалното осигуряване на четата на П. Хитов през пролетта на 1867 г. могат да се обобщят в няколко пункта. За нуждите на тази чета се е пристъпило към изграждане на общ паричен фонд. Централизъмът е залегнал като принцип в Законите от 1867 г., но и в практиката на четническата подготовка. Работата по набавяне на необходимите средства условно може да се раздели на два етапа. Първият започва през пролетта на 1866 г. и продължава до ранната пролет на 1867 г. Свързан е с дейността на Раковски сред емигрантските ни колонии в Румъния, Южна Русия и в Османската империя. Предприети са мерки, познати от по-ранната революционна дейност на Раковски, но се включват и нови моменти, свързани с разширяване кръга на възможните източници на средства или въвеждане на нови елементи с оглед по-добра организация на акцията по събиране на средства.

Вторият етап е свързан с непосредственото подготвяне на четата преди заминаването ѝ. Като водещи фигури сега изпъкват войводата П. Хитов и Н. Балкански. Това е времето след отказа на Раковски (по редица причини) от мащабна четническа акция през 1867 г. и от участие в пряката ѝ подготовка. Във финансирането и материалното осигуряване на четата на П. Хитов се включват различни социални слоеве - от бедните български емигранти със своята скромна помощ, с която постъпват в редовете на четата, до едрите български търговци в Одеса и Букурещ. Най-сетне в материалното осигуряване на четата на П. Хитов през 1867 г. намираме